

Књига пророка Данила - број тридесет

Час страха

Jeff Pippenger

2023-12-25

Валтасаров страх пред тајанственим натписом не односи се само на његову смрт и на крај шестог царства библијског пророштва, већ и на ону тачку у пророчкој историји када страх обузима цареве земаљске. Њихов страх производи „источни ветар“ ислама. Њихов страх је као код жене у порођајним мукама, чиме се означава бол који се поступно појачава и који долази све брже и брже. Страх почиње у „часу“ Валтасарове гозбе, премда је у почетку дошао 11. септембра 2001. године. Од тада ветрови почињу да се измичу из руку четири анђела који их задржавају у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Тужбалица за Тир коју Језекиљ наводи одређује Тир постављањем пророчког питања: „Који је град као Тир, као разорени усред мора?“

Лађе тарсиске певаху о теби на пијацама твојим; и ти се напуни, и постаде врло славна усред мора. Веслари твоји одвезоше те на велике воде; источни ветар разби те усред мора. Богатство твоје, и сајмови твоји, трговина твоја, морнари твоји и крмари твоји, они који заптивају пукотине твоје, и трговци твоји, и сви ратници твоји што су у теби, и сав збор твој који је усред тебе, пашће усред мора у дан пропасти твоје. Предграђа ће се затрести од гласа вике крмара твојих. И сви који веслом рукују, морнари и сви крмари морски, сићи ће са својих лађа, стајаће на земљи; и пустиће да се глас њихов чује над тобом, и горко ће викати, и бацаће прах на главе своје, ваљаће се у пепелу; и сасвим ће се оголети за тобом, и опасаће се костретом, и плакаће за тобом с горчином душе и с горким ридањем. И у нарицању своме подигнуће тужбалицу за тобом, и нарицаће над тобом говорећи: Који је град као Тир, као разорени усред мора? Кад је роба твоја излазила из мора, насићивао си многе народе; мноштвом богатства свога и трговине своје обогатио си цареве земаљске. У време кад будеш разбијен морима у дубинама воденим, трговина твоја и сав збор твој усред тебе пашће. Сви становници острва запрепастиће се над тобом, и цареви њихови силно ће се уплашити, лица ће им се смутити. Трговци међу народима звиждаће над тобом; бићеш страхаота, и неће те више бити довека. Језекиљ 27:25–36.

Тир је град, или царство, над којим трговци земаљски горко плачу, а потом питају: „Који је град као Тир?“ Они то чине у „време“ када је град разбијен усред мора. У осамнаестој глави Откривења, блудница тирска, која је блудница римска, која је блудничила с царевима земаљским и која је означена као онај велики град чији суд долази у један час и у један дан. Она је град који изазива то пророчко питање из уста заплаканих царева и трговаца.

Зато ће зла њезина доћи у један дан: смрт, и плач, и глад; и биће сасвим сажежена огњем; јер је силан Господ Бог који јој суди. И цареви земаљски, који с њом чинише блуд и живеше у раскоши, плакаће за њом и нарицаће над њом, кад виде дим од пожара њезина, стојећи издалека од страха од муке њезине, говорећи: Авај, авај, граде велики

Вавилоне, граде силни! јер у један час дође суд твој. И трговци земаљски заплакаће и зајаукаће за њом; јер њихове робе нико више не купује: робе од злата и сребра, и драгога камења и бисера, и платна и порфире и свиле и скерлета, и свакога мириснога дрвета, и свакојакх судова од слонове кости, и свакојакх судова од најскупоценијег дрвета, и од бакра и гвозђа и мермера, и цимета и мириса, и масти и тамјана, и вина и уља, и белог брашна и пшенице, и стоке и оваца, и коња и кола, и робова, и душа човечијих. И воће које је душа твоја пожелела отиде од тебе, и све што беше раскошно и сјајно отиде од тебе, и нећеш тога више никада наћи. Трговци овим стварима, који се обогатише од ње, стајаће издалека од страха од муке њезине, плачући и јаучући, и говорећи: Авај, авај, граде велики, обучен у платно и порфиру и скерлет, и украшен златом и драгим камењем и бисерима! Јер у један час пропаде толико богатство. И сваки крманош, и сви који плове на лађама, и морнари, и сви који раде на мору, стадоше издалека, и повикаше кад видеше дим од пожара њезина, говорећи: Који је град био као овај велики град! И посуше прахом главе своје, и повикаше, плачући и јаучући, говорећи: Авај, авај, граде велики, у коме се обогатише сви који имаху лађе на мору од скупоцености његове! јер у један час опусте. Откривење 18:8–19.

Отпечаћење Откривења Исуса Христа обухвата вест поноћног вапаја. Та вест је друго пророчанство из Језекиља тридесет и седам, које мртве суве кости, што су лежале по улицама три и по дана, оживљава као силну војску. Та вест је вест која укључује истину да је ислам оно средство којим се Господ служи да изврши суд над Сједињеним Америчким Државама због наметања недеље. Тај суд долази у „часу“ великог земљотреса, који је уједно и „час“ када се рукопис појавио на Валтазаровом зиду. Тај рукопис је произвео страх, који је представљен као да обузима све царе и трговце када економску структуру планете Земље обара „источни ветар“ ислама, који се потајно увукао у Валтазарово царство кроз занемарени доњи „зид“ на југу.

„Град“ или царство које цареви и трговци оплакују и о коме питају: „какав је град као овај велики град“, јесте царство тирске блуднице, која тада пева своје песме и чини блуд управо с тим царевима. Сви пророци говоре о свршетку света и слажу се један с другим, те су Језекиљеви трговци исти они трговци у Откривењу, осамнаестој глави. Три пута у Откривењу, осамнаестој глави, они запомажу: „авај, авај“, док велики град и финансијска структура планете Земље бивају оборени. Грчка реч преведена као „авај“ у том одломку јесте управо иста реч која је три пута преведена у Откривењу, осмој глави, тринаестом стиху, а која је тамо преведена другом енглеском речју.

И погледах, и чух једног анђела где лети посред неба, говорећи силним гласом: Тешко, тешко, тешко становницима земље од осталих гласова трубе тројице анђела, који још треба да затрубе! Откривење 8:13.

Цареви и трговци оплакују разорење светске економије речима: „јао, јао“, што значи „тешко, тешко“, а „Јао“ је симбол ислама. Страх који обузима Валтасара и његове велможе када се натпис појави на зиду јесте страх који настаје када је економска структура планете Земље разорена непрестаним нападима ислама, којим се Бог служи као Својим промислитељским оруђем да изврши Свој извршни суд над онима који пију вино Вавилона,

то јест наметање недеље. Ова истина је тема Исаијиног двадесет трећег „бремена“ о блудници „Тиру“.

Бреме о Тиру. Ридајте, лађе тарсиске, јер је опустошен, тако да нема куће, нема уласка; из земље Хитимске објављено им је. Умукните, становници острва; тебе су испунили трговци сидонски, који прелазе море. И по великим водама семе Сихора, жетва речна, беше јој приход; и она беше трг народа. Постиди се, Сидоне; јер је море проговорило, тврђава морска, говорећи: Не мучим се порођајем, нити рађам децу, нити одгајам младиће, нити подижем девојке. Као кад стигне глас о Египту, тако ће се људи силно мучити на глас о Тиру. Пређите у Тарсис; ридајте, становници острва. Је ли то ваш весели град, коме је постанак из давних дана? Његове ће га ноге однети далеко да се скита. Ко је ово наумио против Тира, који овенчава, чији су трговци кнезови, чији су продавци угледници земаљски? Господ над војскама наумио је то, да оскрнави охолост сваке славе и да понизи све угледнике земаљске. Разлиј се по својој земљи као река, кћери Тарсиса; више нема снаге. Испружио је руку своју над море, потресао је царства; Господ је издао заповест против трговачкога града, да разори тврђаве његове. И рече: Нећеш се више веселити, ти угњетена девице, кћери Сидонова; устани, пређи у Хитим; ни тамо нећеш имати покоја. Гле земље халдејске; тога народа не беше, док га Асир не основа за оне што живе у пустињи; подигоше куле његове, сазидаше двореове његове, и доведе га у пропаст. Ридајте, лађе тарсиске, јер је разорена тврђава ваша. И догодиће се у онај дан да ће Тир бити заборављен седамдесет година, према данима једнога цара; а после седамдесет година биће Тиру као блудница песма. Узми гусле, иди по граду, заборављена блуднице; свирај лепо, певај многе песме, да би те се сетили. И догодиће се после седамдесет година да ће Господ походити Тир, и он ће се вратити својој плати, и блудничкиће са свим царствима света по лицу земље. И трговина његова и плата његова биће светиња Господу; неће се остављати у оставу нити сабирати, јер ће трговина његова бити за оне који обитавају пред Господом, да једу довољно и да имају трајну одећу. Исаија 23:1–18.

Седамдесет година, што је као „дани једнога цара“, представљено је Вавилонским царством, јер цар је царство, а дословни Вавилон је владао седамдесет година. Седамдесет година дословног Вавилона окончало се у „час“ када се рукопис појавио на зидовима гозбене дворане Валтасареве. Те исте ноћи он би убијен силом која је дошла кроз „зид“ неопажено, јер је приређивао гозбу пијући вино Вавилона, док је оркестар Навуходоносоров свирао музику, а блудница Тирска певала слатку мелодију, и отпаднички Израил играо и клањао се.

Тада страх обузе све који су били укључени, јер је Бог „донео одлуку против Тира“ и „наумио“ „да оскврни понос сваке славе и да презре све угледнике земаљске“. Стога је Бог „потресао царства“ „великим земљотресом“ онога „часа“, јер је Бог „издао заповест против трговачког“ царства, „да разори његове тврђаве“. У „часу“ страха за Валтазара, цареви и трговци започеше трагање да разумеју значење огњених речи на зиду. Валтасарева смрт ускоро треба да наступи, али у том тренутку он је још увек жив. Зато је настојао да разуме тајанствене речи и понудио награде мудрацима, ако би могли да протумаче писмо, али то

није могло бити учињено, јер мудраци Вавилона примењују методологију библијског проучавања која је била кривотворина истине. Тајанствене речи су као виђење запечаћене књиге.

Тада уђоше сви цареви мудраци; али не моглоше ни да прочитају написано, ни да цару обзнане његово значење. Тада се цар Валтазар веома узнемири, и лице му се измени, а велможе његове беху запрепашћене. А царица, због речи царевих и његових велможа, уђе у дворану гозбе; и царица проговори и рече: Царе, жив био довека! Нека те не узнемирују мисли твоје, и нека се лице твоје не мења. Има човек у царству твоме у коме је дух светих богова; и у дане оца твога нађоше се у њему светлост и разум и мудрост, као мудрост богова; и цар Навуходоносор, отац твој, цар, кажем, отац твој, постави га за старешину над врачарима, звездарима, Халдејцима и гатарима; Јер се у истом Данилу, коме цар даде име Валтасар, нађе дух изврстан, и знање, и разум, те да тумачи снове, објашњава загонетке и разрешава сумње; зато сада нека се позове Данило, и он ће казати значење. Тада Данила доведоше пред цара. И цар проговори и рече Данилу: Јеси ли ти онај Данило, који си од синова јудејског ропства, које доведе цар, отац мој, из Јудеје? Чух за тебе да је у теби дух богова, и да се у теби налазе светлост и разум и изврсна мудрост. А сада су мудраци, звездари, доведени преда ме да прочитају ово писмо и да ми обзнане његово значење; али не моглоше да покажу значење те ствари. А ја чух за тебе да умеш да дајеш тумачења и разрешаваш сумње; сада, ако можеш да прочиташ ово писмо и обзнаниш ми његово значење, бићеш обучен у скерлет, имаћеш ланац златан око врата свога и бићеш трећи господар у царству. Данило 5:8–16.

Царица у дворцу није била Валтазарова жена, него царица његовог деде, и она је знала ко може да прочита натпис на зиду. У царству је постојала једна црква (јер жена је, пророчки, црква) која је знала ко може да разуме тајне Божје.

„У дворцу је била једна жена која је била мудрија од свих њих — царица, деда Валтасаревог. У овој невољи она се обрати цару речима које послаше зрак светлости у таму. ‘О, царе, да си жив довека’, рече она, ‘нека те не узнемирују мисли твоје, нити нека се лице твоје мења. Има човек у царству твоме у коме је дух светих богова; и у дане оца твога нађоше се у њему светлост и разум и мудрост, као мудрост богова; кога цар Навуходоносор, отац твој, цар, кажем, отац твој, постави за старешину над врачарима, астролозима, Халдејцима и гатарима; ... сада нека се позове Данило, и он ће казати тумачење.’“

„Тада доведоше Данила пред цара.“ Настојећи да се прибере и да покаже свој ауторитет, Валтасар рече: „Јеси ли ти онај Данило који си од синова јудејског ропства, које је цар, отац мој, довео из Јудеје? Чух за тебе да је дух богова у теби, и да се у теби налазе светлост и разум и изврсна мудрост.... А сада, ако можеш прочитати ово писмо и казати ми његово тумачење, бићеш обучен у скерлет, и имаћеш златан ланац око свога врата, и бићеш трећи господар у царству.“

„Danilo nije bio zadivljen carevom pojavom, niti zbunjen ili zastrašen njegovim rečima. ‘Darovi tvoji neka budu tebi,’ odgovori on, ‘a nagrade svoje podaj drugome; ipak ću pročitati caru ovo pismo i obznaniti mu njegovo tumačenje. O care, Bog Svevišnji daje

Navuhodonosoru, ocu tvome, carstvo, veličanstvo, slavu i čast.... Ali kad se srce njegovo uzvisi i duh njegov otvrdnu u oholosti, bi zbačen sa svoga carskog prestola i slava mu bi oduzeta.... A ti, sine njegov, Valtasare, nisi ponizio srce svoje, premda si sve to znao, nego si se podigao protiv Boga nebeskoga; i donešene su pred tebe posude doma Njegova, i ti, i velikaši tvoji, žene tvoje i inoče tvoje, pili ste iz njih, i slavio si bogove od srebra i zlata, od mjedi, gvožđa, drveta i kamena, koji ne vide, niti čuju, niti znaju; a Boga, u čijoj je ruci dah tvoj i čiji su svi putevi tvoji, nisi proslavio.”“

„Ово је писмо које је написано: Мене, Мене, Текел, Уфарсин. А ово је тумачење те речи: Мене: Бог је избројао твоје царство и окончао га. Текел: Измерен си на теразијама и нашао си се недостатан. Перес: Твоје је царство подељено и дато Међанима и Персијанцима.“

„Данило није одступио од своје дужности. Изнео је пред цара његов грех, показујући му поуке које је могао научити, али није. Валтазар није обратио пажњу на догађаје који су за њега били тако значајни. Није правилно разумео историју свога деде. На њега је била положена одговорност да познаје истину, али практична поука коју је могао научити и по којој је могао поступати није била примљена к срцу; и његов начин поступања донео је сигуран исход.”

„Ово беше последња гозба хвалисања коју је приредио халдејски цар; јер је Онај који дуго трпи човекову изопаченост изрекао неопозиву пресуду. Валтазар је тешко обешчистио Онога који га је узвисио за цара, и његово време милости било му је одузето. Док су цар и његови великаши били на врхунцу свог пировања, Персијанци су одвели Еуфрат из његовог корита и умарширали у небрањени град. Док су Валтазар и његови кнезови пили из светих судова Јеховиних и хвалили своје богове од srebra и zlata, Кир и његови војници стајали су под зидинама дворца. ‘Те ноћи’, каже запис, ‘би убијен Валтазар, цар халдејски. И Дарије Миђанин прими царство.’” Bible Echo, May 2, 1898.

Usred krize, carica (crkva) prepoznala je da postoji izvor koji može da odredi „Budućnost za Ameriku“. Danilo ponovo staje na svoje mesto da ispuni svoju svrhu na svršetku dana. Svedočanstvo o znamenju dato u ognjenoj peći od Šadraha, Mišaha i Aved-Nega sada daje Danilo, dok on dodaje liniji istine da će u „času“ krize zakona o nedelji oni koji predstavljaju znamenje biti izvedeni pred državne vlasti da posvedoče o istini.

„Предаваће вас судовима, ... и изводиће вас пред управитеље и цареве Мене ради, за сведочанство њима и незнабошцима.“ Матеј 10:17, 18, R. V. Прогонство ће ширити светлост. Слуге Христове биће извођене пред великаше овога света, који, да није тога, можда никада не би чули јеванђеље. Истина је овим људима била погрешно представљена. Слушали су лажне оптужбе у погледу вере Христових ученика. Често им је једино средство да сазнају њен стварни карактер сведочанство оних који су изведени на суд због своје вере. Током испитивања од њих се захтева да одговарају, а њихове судије да слушају сведочанство које се износи. Божја благодат биће дарована Његовим слугама да одговори потреби тога часа. „Даће вам се“, каже Исус, „у тај час шта ћете говорити. Јер нећете ви говорити, него Дух Оца вашег говориће из вас.“ Када Дух

Божји просветли умове Његових слугу, истина ће бити изнета у својој божанској сили и драгоцености. Они који одбацују истину устаће да оптужују и угњетавају ученике. Али усред губитка и страдања, па и до саме смрти, деца Господња треба да открију кротост свога божанског Узора. Тако ће се видети супротност између Сотониних оруђа и Христових представника. Спаситељ ће бити узвишен пред поглаварима и пред народом.“ Чежња векова, 354.

Као и тројица достојних, Данило није био заинтересован ни за какве дарове, нити му је било потребно да унапред увежбава оно што ће рећи. Он је сасвим једноставно изнео тумачење „седам времена“, представљених на зиду.

Наставићемо причу о Валтазару у следећем чланку.

„Они који су неверни Божјем делу оскудевају у начелности; њихови побуди нису такве природе да би их навели да под свим околностима изабере оно што је право. Слуге Божје треба да у свако време осећају да су под оком свога Послодавца. Онај који је посматрао светогрдну гозбу Валтасарову присутан је у свим нашим установама, у трговачкој писарници, у приватној радионици; и бескрвна рука исто тако сигурно записује ваше немарности као што је записала страшну осуду богохулног цара. Валтасарова осуда била је написана огњеним речима: ‘Измерен си на теразијама, и нашао си се лак’; и ако пропустите да испуните своје Богом дане дужности, ваша осуда биће иста.“ Messages to Young People, 229.